

Rebecka (Alexandra Häggmann) ei meinaa enää jaksaa rakastaa pilvilinnoissa elävää, pummailevaa poikaystävää (Jan-Christian Söderholm). Jan-Christian Söderholmilla on Wasa Teaterin Svälta Räv -näytelmässä kaksoisrooli, hän esittää myös sähkömiesharjoittelija Frediä. KUVA: FRANK A. UNGER

Kirpeää, koomista ja koskettavaa

Wasa Teaterin poikkeuksellisella metodilla tehty Svälta Räv maistuu vahvasti todellisuudelta.

TEATTERI

Svälta Räv -näytelmä, ennakoonsi-iltana Wasa Teaterin Studio scenen -näytämällä perjantaina 22. syyskuuta. Käsikirjoitus: Työryhmä. Dramatiosointi: Anna Simberg ja Joakim Groth. Ohjaus: Joakim Groth. Rooleissa: Jonas Bergqvist, Lina Ekblad, Alexandra Häggmann, Carola Sarén, Jan-Christian Söderholm. Lavastus: Jeremy Crofts Puvustus: työryhmä. Maskeeraus: Anna Vesterback Valot: Michael Eriksson Ääni: Tim Stratton

Pienen sähköpölyn taukotilassa Kenneth (Jonas Bergqvist) ja Fred (Jan-Christian Söderholm) pelaavat korttia joutoaikaa tappaakseen. Toisaalla yhden naisen catering-firmaa pyörittävä Cecilia (Carola Sarén) valmistautuu hääkeikkaan ja sitä puuhatessaan purkaa sydäntään ystävälleen Marialle (Lina Ekblad). Omalla tahollaan Cecilian ja Kennet-

hin aikuinen tytär Rebecka (Alexandra Häggmann) heräilee uuteen päivään hieman epämääräisen poikaystävänsä Santerin (Jan-Christian Söderholm) vierestä.

Tämä on Wasa Teaterin Svälta Räv -näytelmän alkuasetelma. Tapahtumapaikkana on Vaasa ja aikajana yhden vuorokauden mittainen.

Parituntista esitystä seuratesaan katsoja tuntee seuraavansa aivan tavallisten tyyppien todellista arkea, kuin kutsuttuna naapurin tai muun kanssakäypunkiläisen elämään.

Ja miksipä ei tuntuisi, sillä näytelmän valmisteluprosessi oli tavanomaisesta poikkeava, improvisaatiosta ja todellisuudesta ammentava.

Näyttelijät valitsivat henkilöhahmojensa pohjaksi todellisen, tuntemansa ihmisen. Tosi-pohjan päälle he sitten loivat fiktiivisen henkilön. Käsikirjoitus syntyi ryhmätyönä ja osin improvisoiden.

Ohjauksesta vastaava Joakim Groth on käyttänyt tätä metodia myös kahdessa aiemmassa ohjauksessaan. Metodin isä on

puolestaan brittiläinen elokuvaohjaaja Mike Leigh.

Tapahtumien katalysaattori on pitopalvelun kylmiön rikki mennyt termostaatti. Vaikka kuinka kutsutaan, termostaatin korjaaminen ei sähkömies-Kennethiä kiinnosta, onhan hän myös Cecilian ex-mies ja kaksikon välit eivät ole kaksiset. Kiltti Rebecka joutuu taas kerran olemaan silanrakentajana vanhemmilleen.

Tragikoomisia sävyjä saavassa näytelmässä puhutaan paljon, jokapäiväisiä juttuja puhekielellä. Yhteensopimattomien pihakivien tuskailun ja muiden arkihuolien alta alkavat vähitellen pulpahtaa esiin ne todelliset murhelohkareet: yksinäisyys, ikävä, kohtaamattomuus. Ja vaikka toiveet välillä täyttyisivätkin, täyttymystä ne eivät aina tuo.

Vasta eronnut Cecilia todistelee yksin vietettyjen sunnuntaiden autuutta etenkin itselleen. Kiireistä perhearkea elävä Maria haikailee perhepäiväisiltä omaan rauhaan. Kysymykseksi kaikilla nousee, mikä on tärkeää elämässä?

Näyttelijänelikko tekee kauttaaltaan erinomaista työtä. He myös silminnähtävästi viihtyvät lavalla keskenään, keskinäinen kemia toimii ja kantaa katsojoihin.

Vaasalaista katsojaa hymylyttävät tekstin paikalliset heitot, tekstiin on mukava samastua tälläkin tasolla.

Hahmoista liikuttavin on sähkömiesharjoittelija Fred. Siinä missä muut henkilöt koettavat ensin piilotella todellisia tunteitaan ja heikkouksiaan, lyö momentansoisesta orpoudesta kärsivä Fred heti tunnekorttinsa pöytään.

Näytelmän nimi viittaa sekin korttipeliin. Nälkiintynyt ketu eli Svälta räv on meillä sotana tunnetun pelin nimi ruotsiksi. Elämän tarjoamia happamia hetkiä henkilöhahmot makeuttavat napsimalla välillä kettukarkkeja.

Katsojalle Wasa Teaterin Svälta Räv maistuu vahvasti todellisuudelta: kirpeän, koomisen ja koskettavan sopivalta sekoitukseksi.